

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 212.580 van 8 april 2011
in de zaken I. A. 145.913/IX-4020
II. A. 145.917/IX-4023
III. A. 145.935/IX-4022
IV. A. 145.936/IX-4024
V. A. 145.942/IX-4025
VI. A. 145.947/IX-4026
VII. A. 157.473/IX-4703
VIII. A. 157.492/IX-4712

In zake:

I. Yvan VAN DE POL
II. de nv AUTOCOMPANIES, voorheen genaamd
nv LAEREMANS
III. de nv JCB-BELGIUM
IV. de bvba Jos MERCKX
V. de nv DE PALLET
VI. de bvba BELMACO
allen bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Hugo Sebreghs en Yves Loix
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

En inzake:

VII. de bvba BELMACO, voornoemd
VIII. Yvan VAN DE POL, voornoemd
beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen, voornoemd
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Hugo Sebreghs en Yves Loix, voornoemd
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de STAD AARSCHOT, vertegenwoordigd door het college
van burgemeester en schepenen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Van Tongelen
kantoor houdend te 3200 Aarschot
Amerstraat 147/5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. De beroepen in de zaken A. 145.913, A. 145.917, A. 145.935, A. 145.936, A. 145.942 en A. 145.947, ingesteld op 29 december 2003, strekken tot de nietigverklaring van:

“1. De handhavings-, wijzigingsbeslissing zonder gekende datum, vermoedelijk d.d. 30 oktober 2003, van het Besluit van de Directeur-generaal van de Administratie Wegen en Verkeer namens de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer;

2. Het initieel door supra aangehaalde beslissing gehandhaafde en deels gewijzigde Besluit van de Directeur-generaal van de Administratie Wegen en Verkeer van 30 april 2003 namens de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer;

3. Al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook welke de aangehaalde complexe rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen.”

Deze beroepen worden hierna “de eerste reeks” beroepen genoemd.

2. De beroepen in de zaken A. 157.473 en A. 157.492, ingesteld op 15 november 2004, strekken tot de nietigverklaring van:

“1. De impliciete wijzigingsbeslissing na heroverweging, ten vroegste getroffen d.d. 08.06.2004 door de Directeur-generaal van de Administratie Wegen en Verkeer namens de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie van het impliciete wijzigingsbesluit, ten vroegste getroffen d.d. 31.10.2003, van de Directeur-generaal van de Administratie Wegen en Verkeer namens de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer van het Besluit van de Directeur-generaal d.d. 30.04.2003;

2. De wijzigingsbeslissing van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid Vlaams-Brabant d.d. 8.06.2004;

3. De Gemeenteraadsbeslissing van de Stad Aarschot, zonder gekende datum houdende wijziging van de gemeenteraadsbeslissing d.d. 27.03.2003 strekkende tot adviesverlening over het ontwerp van besluit van de Administratie Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zoals geformuleerd bij schrijven d.d. 22.03.2002 van de Afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant aan de afdeling Verkeerskunde;

4. Al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook welke de complexe rechtshandeling tot afsluiting en heraanleg van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen.”

Deze beroepen worden hierna “de tweede reeks” beroepen genoemd.

II. Verloop van de rechtspleging

3. In de zaak A. 145.913 is door de verzoeker een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen ingesteld. Bij arrest nr. 132.332 van 14 juni 2004 is die vordering verworpen.

Die verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

4. In alle zaken hebben de betrokken verwerende partijen telkens een memorie van antwoord ingediend en hebben de betrokken verzoekende partijen telkens een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft verslagen opgesteld.

De verzoekende partijen hebben telkens een laatste memorie ingediend. De verwerende partij Vlaams Gewest heeft telkens een laatste memorie met verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 juni 2009.

Kamervoorzitter Paul Lemmens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Ryckalts, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Nele Ansoms, die loco advocaat Hugo Sebreghs verschijnt voor het Vlaamse Gewest, en advocaat Bart Van Tongelen, die verschijnt voor de stad Aarschot, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

A. De ring rond Aarschot in de buurt van het rondpunt aan de Aarschotsesteenweg - Ter Heidelaan, en de Betekomsesteenweg ter hoogte van de Ter Heidelaan

5. De westelijke ring rond Aarschot (R25) sluit haaks aan op de weg Aarschotsesteenweg (N21) - Ter Heidelaan (voortzetting van de R25, soms ook aangeduid als N25). Het verkeer komend van de ring moet via een kruispunt de genoemde weg op, hetzij richting Betekom (deelgemeente van de gemeente Begijnendijk) (links afslaan op de Aarschotsesteenweg), hetzij richting Lier-Herstelt (rechts afslaan op de Ter Heidelaan). Ter hoogte van dat kruispunt is er een rondpunt. Vooral de verbinding richting Lier-Herselt is een drukke verkeersweg.

De omgeving rond het rondpunt ligt in het grensgebied tussen de stad Aarschot en de gemeente Begijnendijk. Terwijl het rondpunt zelf en nog een klein deel van de weg richting Lier-Herstelt op het grondgebied van de gemeente Begijnendijk zijn gelegen, is de rest van de Ter Heidelaan gelegen op het grondgebied van de stad Aarschot.

Ongeveer 100 meter voorbij het rondpunt, in de richting van Lier-Herstelt, geeft de Betekomsesteenweg uit op de Ter Heidelaan. De Betekomsesteenweg verbindt de Ter Heidelaan met het centrum van Aarschot. Vanuit beide richtingen kan het verkeer op de Ter Heidelaan afslaan naar de Betekomsesteenweg. Het verkeer vanuit de Betekomsesteenweg kan de Ter Heidelaan in beide richtingen oprijden. Fietzers kunnen ter hoogte van de Betekomsesteenweg de Ter Heidelaan oversteken, maar worden dan wel geconfronteerd met een middenstrook voor het verkeer dat, komend uit de richting Lier-Herstelt, naar links de Betekomsesteenweg wil inrijden.

Nog verder in de richting Lier-Herselt geeft ook de Nijverheidslaan uit op de Ter Heidelaan. De Nijverheidslaan leidt van de Ter Heidelaan naar de Betekomsesteenweg, en zo verder naar het centrum van Aarschot. Het kruispunt van de Nijverheidslaan en de Betekomsesteenweg is gelegen op ongeveer 700 meter van de plaats waar de Betekomsesteenweg aansluit op de Ter Heidelaan.

6. Op 19 juni 2002 vindt tussen vertegenwoordigers van de stad Aarschot en de gemeente Begijnendijk, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de dienst Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant, een overleg plaats over de fietsoversteekplaatsen ter hoogte van het rondpunt aan de Ter Heidelaan - Ring om Aarschot.

6.1. De vergadering vertrekt van de vaststelling dat er tussen Begijnendijk-Betekom en Aarschot een aanzienlijk fietsverkeer is, enerzijds vanwege de centrumfunctie van Aarschot, anderzijds (en vooral) omdat een groot deel van de middelbare scholieren van Begijnendijk en Betekom deze route nemen om naar scholen in Aarschot te fietsen. De veiligheid van dit fietsverkeer lijdt onder het feit dat verscheidene drukke verkeersstromen moeten worden gekruist, voornamelijk ter hoogte van het rondpunt. Door sommige fietsers wordt een oude trambedding, die aansluiting geeft op de ring, gebruikt als alternatief fietspad, om op die manier de kruising van de verkeersstromen ter hoogte van het rondpunt te vermijden. Die fietsers moeten dan echter het fietspad langs de Ter Heidelaan deels in tegengestelde richting gebruiken en moeten de Ter Heidelaan, op die plaats drie rijstroken breed, oversteken op een plaats die hiervoor niet ingericht is. Met die laatste plaats wordt de Ter Heidelaan ter hoogte van de Betekomsesteenweg bedoeld.

Het verslag van dit overleg vermeldt dat de bedoelde route een goed alternatief kan bieden op voorwaarde dat de inrichting van de Ter Heidelaan hieraan aangepast wordt. De gemeente Begijnendijk heeft concrete plannen klaar voor de inrichting van deze oude trambedding als een volwaardige verkeersvrije fietsverbinding, maar wacht met de uitvoering ervan omwille van de onveilige situatie ter hoogte van de aansluiting met de Ter Heidelaan. Hiertoe is overleg en samenwerking tussen de verschillende betrokken instanties, zijnde de

administratie Wegen en Verkeer van het Vlaamse Gewest, de stad Aarschot en het provinciebestuur, noodzakelijk.

De Raad van State begrijpt uit het voorgaande dat de gemeente Begijnendijk overweegt om voor de fietsers, komend uit de richtingen Begijnendijk en Betekom, een behoorlijk fietspad aan te leggen, dat hen tot voorbij het gevaarlijke rondpunt zou brengen, in de richting van Lier-Herselt. De gemeente wil dat plan echter maar concreet ten uitvoer brengen als die fietsers verderop, op het grondgebied van de stad Aarschot, een mogelijkheid kunnen vinden om de Ter Heidelaan veilig over te steken. Daarbij denkt de gemeente meer bepaald aan de oversteekplaats ter hoogte van de Betekomsesteenweg.

6.2. Tijdens het overleg worden vervolgens een aantal alternatieven en mogelijkheden overwogen, waarbij het er volgens het verslag in essentie op aankomt de fietstrajecten zoveel mogelijk samen te brengen en de noodzakelijke kruisingen met het autoverkeer te beperken.

Als besluit wordt onder meer gesteld:

“- Op lange termijn kan een definitieve oplossing best gebaseerd worden op de bevindingen van de nog in opmaak zijnde mobiliteitsplannen van zowel Aarschot als Begijnendijk.

- Op korte termijn kan een concrete verbetering van de veiligheid bereikt worden door enerzijds het creëren van een beter beveiligde fietsoversteekplaats ter hoogte van de aansluiting van de oude Betekomsesteenweg op de N25, waarbij door een verlenging en aanpassing van middenberm oversteken in twee fases mogelijk wordt. Anderzijds dient aan de noordzijde van de N25 vanaf het rond punt tot aan deze oversteekplaats een voldoende breed tweerichtingsfietspad aangelegd te worden waarbij een fysieke scheiding (haag) tussen fietspad en rijbaan vroegtijdig oversteken verhindert. Deze ingrepen zouden in ieder geval de onveilige situatie van de trambeddinggebruikers aanzienlijk verbeteren.”

7.1. Op 20 juni 2002 vraagt het gemeentebestuur van Begijnendijk aan de administratie Wegen en Verkeer van het Vlaams Gewest om de kwestie van de herschikking van de kruispuntinrichting van de aansluiting van de oude

Betekomsesteenweg op de Ter Heidelaan en de invoering van een dubbele-richting fietspad tussen het rondpunt en het betrokken kruispunt op de agenda te plaatsen van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (hierna: PCV) van de provincie Vlaams-Brabant.

7.2. Ter voorbereiding van de vergadering van de PCV wordt door de cel Verkeer van de Afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant een nota opgesteld. Op grond van een analyse van de verkeerssituatie worden drie voorstellen uitgewerkt:

“Voorstel 1: [de Betekomsesteenweg] enkel inrijden vanuit de richting van de rotonde en uitrijden [...] in de richting van Lier-Herselt;

Voorstel 2: enkel inrijden van de R25 naar de Betekomsesteenweg;

Voorstel 3: volledig afsluiten van de Betekomsesteenweg voor alle verkeer, uitgezonderd fietsers en voetgangers.”

De cel Verkeer opteert, zonder bijkomende uitleg, voor voorstel 3.

7.3. Het betrokken dossier wordt besproken op de vergadering van de PCV van 14 oktober 2002.

Na bespreking van het voorstel van de cel Verkeer neemt de PCV de volgende “beslissing”:

“De Commissie beslist - unaniem - om op de R25 Ring om Aarschot naar de Betekomsesteenweg toe enkel nog fietsers en bromfietsers toe te laten en deze steenweg af te sluiten voor alle ander verkeer. De middenberm op de R25 zal worden verlengd in de richting van Lier / Herselt met slechts één fietsoversteek.”

8.1. Op 29 november 2002 deelt de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant aan de stad Aarschot een ontwerp van grondplan mee van de herinrichting van het kruispunt van de R25 Ring om Aarschot met de Betekomsesteenweg. De afdeling deelt ook een ontwerp van besluit mee,

houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer in verband met het afslagverbod - vanuit de twee richtingen - voor alle voertuigen, uitgezonderd fietsers en bromfietsers, van de R25 Ring om Aarschot naar de Betekomsesteenweg. Aan de stad wordt gevraagd om haar advies en/of opmerkingen mee te delen.

8.2. Op 27 maart 2003 geeft de gemeenteraad van Aarschot gunstig advies over het “voorstel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant”.

9. Op 30 april 2003 neemt de Directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer (van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) (hierna: de directeur-generaal), namens de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, het volgende besluit:

“Besluit van de Directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer

Gelet op het koninklijk besluit van 16 maart 1968 tot coördinatie van de wetten betreffende de politie van het wegverkeer;

Gelet op artikel 11, § 1, 16° van het ministerieel besluit van 29 maart 1995 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake openbare werken en ruimtelijke ordening aan ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

Gelet op het ministerieel rondschrijven van 14 november 1977 betreffende de aanvullende reglementen en de plaatsing van verkeerstekens;

Gelet op de beslissing van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van 14 oktober 2002 in verband met een afslagverbod - vanuit de twee richtingen - voor alle verkeer, uitgezonderd fietsers en bromfietsers, van de R25 Ring om Aarschot (Ter Heidelaan) naar de Betekomsesteenweg;

Gelet op het gunstig advies door de gemeenteraad van Aarschot uitgebracht in zitting van 27 maart 2003,

BESLUIT

Artikel 1. Op de R25 Ring om Aarschot (Ter Heidelaan), op het grondgebied van de stad Aarschot, is het verboden voor alle verkeer, uitgezonderd fietsers en bromfietsers, om vanuit de twee richtingen, de Betekomsesteenweg in te rijden.

Art. 2. De bepaling van artikel 1 wordt ter kennis van de weggebruikers gebracht door middel van de verkeersborden C31a en C31b met onderbord M3.

Art. 3. De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens, worden gedragen door de wegbeheerder.

De tekens en markeringen die strijdig zijn met de bepalingen van dit reglement moeten onmiddellijk worden verwijderd.

Art. 4. Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan de griffie van de Politierechtbank te Leuven.”

Dit besluit is de tweede bestreden handeling in de eerste reeks beroepen.

10. Het verbod om de Betekomsesteenweg vanuit de Ter Heidelaan in te rijden geeft aanleiding tot bezwaren, onder meer vanwege de verzoekende partijen, die handelszaken aan de Betekomsesteenweg exploiteren. Zij voeren aan dat zij nooit werden geraadpleegd over de afsluiting van de toegangsweg naar hun bedrijven, en wijzen erop dat door deze maatregel de levensvatbaarheid van hun ondernemingen in gevaar wordt gebracht. De verzoekende partijen wensen dat de beslissing herzien wordt. Zij doen zelf alternatieve voorstellen voor de verbetering van de verkeersveiligheid.

In afwachting van een nieuw overleg met alle betrokkenen beslist de afdeling Wegen en Verkeer om niet te starten met de uitvoering van de noodzakelijke werken en om voorlopig geen verdere stappen te ondernemen.

Op initiatief van de stad Aarschot vindt op 4 september 2003 een overlegvergadering plaats. Daarop zijn onder meer vertegenwoordigers van de afdeling Wegen en Verkeer, van de gemeente Begijnendijk en van de stad

Aarschot aanwezig, alsmede de raadsman van de verzoekende partijen, een vertegenwoordiger van één van de verzoekende partijen zelf en een door hen geraadpleegde verkeersdeskundige. De vertegenwoordiger van de afdeling Wegen en Verkeer verdedigt de genomen maatregel, maar deelt niettemin mee dat hij bereid is rekening te houden met de voorgestelde alternatieven en dat hij daarvan de voor- en nadelen wil afwegen. Hij wil de uiteindelijke beslissing overlaten aan de PCV en stelt voor om het probleem te plaatsen op de agenda van één van de volgende vergaderingen. Hij nodigt de andere partijen uit om de alternatieve voorstellen, eventueel gestaafd met bijkomende of nieuwe argumenten, via hem over te maken aan de PCV. Hij bevestigt dat er, in afwachting van de vergadering van de PCV, zeker geen werken zullen worden uitgevoerd.

11.1. Ter voorbereiding van de vergadering van de PCV, vastgesteld op 30 oktober 2003, deelt de cel Verkeer van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant een nieuwe nota mee. Daarin stelt zij het volgende voor:

“- Betekomsesteenweg:

- afsluiten voor het autoverkeer (niet in- of uitrijden);
- fietsers kunnen in- en uitrijden en oversteken via een beveiligde fietsoversteek (voorstel 3) met een dubbelrichtingsfietspad tot aan de oude trambedding;
- het autoverkeer kan via de Nijverheidslaan de bedrijven bereiken welke gevestigd zijn aan de Betekomsesteenweg;

- Nijverheidslaan:

- plaatsen van een driekleurige lichtsignalisatie: de bereikbaarheid en de verkeersafwikkeling wordt verbeterd;
- voorzien van voet- en fietsoversteek.
- De afsluiting van de Betekomsesteenweg kan pas gebeuren na het installeren van de driekleurige lichtsignalisatie op het kruispunt van de R25 met de Nijverheidslaan.”

11.2. De problematiek wordt, zoals gezegd, besproken op de vergadering van de PCV van 30 oktober 2003. Daarop is ook een vertegenwoordiger van één van de verzoekende partijen aanwezig, evenals hun raadsman.

De vertegenwoordiger van de afdeling Wegen en Verkeer stelt voor, na een korte uiteenzetting van de voorgeschiedenis en een verwijzing met name naar “de beslissing” van de PCV van 14 oktober 2002, om “de huidige beslissing te handhaven, gekoppeld aan het plaatsen van verkeerslichten ter hoogte van het kruispunt met de Nijverheidslaan”.

De vertegenwoordigster van de stad Aarschot stelt dat voor de stad de veiligheid van de zwakke weggebruiker primeert en dat zij met het voorstel kan instemmen.

De vertegenwoordiger van de gemeente Begijnendijk wijst erop dat de gemeente op de oude trambedding al gedeeltelijk een nieuwe verharding heeft aangebracht in het kader van het fietsverkeer, en dat ze vragende partij blijft naar een veilige fietsoversteek en voorstander blijft van de “huidige beslissing”.

De raadsman van de verzoekende partijen overhandigt een voorlopig rapport van een verkeersdeskundige. Hij herhaalt de kritiek op de beslissing om de Betekomsesteenweg af te sluiten. Hij doet een alternatief voorstel, dat erin bestaat dat alleen het verkeer komende van de rotonde de Betekomsesteenweg mag inrijden en dat vanuit de Betekomsesteenweg het verkeer alleen rechts de Ter Heidelaan mag oprijden. Daarnaast zou voor de fietsers in een dubbele ondertunneling voorzien kunnen worden: een eerste maal onder de Ter Heidelaan vóór de rotonde, komende uit de richting Tienen/Betekom, en een tweede maal onder de R25.

Uiteindelijk neemt de PCV de volgende “beslissing”:

“De commissie beslist - unaniem - om de eerder genomen beslissing in verband met het afsluiten van de Betekomsesteenweg [ter hoogte van] de R25 Ring om Aarschot voor alle autoverkeer te handhaven.

Deze beslissing kan enkel worden uitgevoerd na het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt van de R25 Ring om Aarschot met de Nijverheidslaan.”

12.1. Tegen de beslissing van de PCV en de gang van zaken op de vergadering van de PCV wordt opnieuw bezwaar gemaakt door de verzoekende partijen. Zij kondigen onder meer aan dat zij een beroep zullen instellen bij de Raad van State. Deze eerste reeks beroepen wordt effectief ingesteld op 29 december 2003.

Ondertussen, op 17 november 2003, is de Vlaamse Gemeenschap door een aantal handelaars, waaronder de zes verzoekende partijen, gedagvaard voor de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven, zetelend in kort geding. De vordering strekt er in hoofddorde toe een verbod te horen opleggen om de werken uit te voeren waarbij de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 afgesloten wordt voor alle verkeer, anders dan dat van voetgangers en fietsers, totdat uitsluitend is verkregen over de vorderingen die de eisers zullen instellen bij de gewone rechtbanken en de Raad van State. Subsidiair wordt de aanstelling van een gerechtsdeskundige gevraagd. Op 1 december 2003 volgt een nieuwe dagvaarding in kort geding, ditmaal gericht tegen het Vlaamse Gewest en de betrokken directeur-generaal.

Bij beschikking van 12 februari 2004 wijst de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven de vordering af wegens gebrek aan hoogdringendheid, op grond dat de Betekomsesteenweg op het ogenblik van het instellen van de vordering nog niet effectief is afgesloten. Tegen deze beschikking wordt hoger beroep ingesteld. Het is de Raad van State niet bekend welk gevolg aan dat beroep is gegeven. Volgens een schrijven van de verzoekende partijen van 6 oktober 2008 was het beroep toen nog hangende.

12.2. In het licht van die door een aantal handelaars ondernomen juridische stappen vraagt de stad Aarschot op 2 december 2003 aan de afdeling

Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant om de afsluiting van de Betekomsesteenweg opnieuw ter bespreking voor te leggen aan de PCV, in de hoop een alternatieve oplossing te kunnen vinden die de standpunten inzake verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruikers en inzake bereikbaarheid van de bedrijven kan verzoenen.

Op 12 januari 2004 antwoordt de afdeling Wegen en Verkeer dat geen nieuwe argumenten of feiten betreffende de afsluiting naar voor zijn gebracht. De afdeling ziet daarom niet in hoe dit dossier opnieuw zou kunnen worden voorgelegd aan de PCV.

13.1. Met een brief van 3 maart 2004 doet de stad Aarschot een nieuw voorstel, naar eigen zeggen om tegemoet te komen aan de wensen van de verschillende belangengroepen.

Samengevat wordt volgens dit voorstel de Betekomsesteenweg niet meer afgesloten ter hoogte van het kruispunt met de Ter Heidelaan (R25), doch wel ter hoogte van het bedrijf Belmaco, dit is op ongeveer 200 meter van de Ter Heidelaan. Het kruispunt van de Ter Heidelaan met de Betekomsesteenweg wordt in dit voorstel zo aangepast dat het autoverkeer komend van het rondpunt de Betekomsesteenweg kan inslaan, maar niet het autoverkeer komend uit de andere richting (Lier), dat het autoverkeer de Betekomsesteenweg aan de Ter Heidelaan alleen naar rechts kan uitrijden, dat de middenberm van de Ter Heidelaan wordt afgesloten, en dat de fietsers van de gesloten middenberm gebruik kunnen maken om de Ter Heidelaan in twee keer en dus op een veiligere manier over te steken.

Volgens de stad zorgt dit voorstel ervoor, enerzijds, dat de bedrijven van de Betekomsesteenweg goed bereikbaar blijven vanaf de R25, en anderzijds, dat het doorgaand verkeer naar het centrum van de stad uit de Betekomsesteenweg wordt geweerd. Bovendien wordt voorzien in een veiligere fietsoversteekplaats voor voornamelijk jeugdige fietsers die via de fietsroute op

een verlaten trambedding vanuit Betekom - Begijnendijk naar Aarschot fietsten, hetgeen vooral de gemeente Begijnendijk vraagt.

13.2. Dit voorstel wordt onderzocht door de cel Verkeer van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant. In een nota ten behoeve van de PCV wordt dit voorstel grotendeels bijgevalen:

“Het voorstel 3: volledig afsluiten van de Betekomsesteenweg wordt aangepast zodat enkel nog rechtsin en rechtsuit verkeer [is toegestaan] voor de bedrijven die gelegen zijn in de eerste 100 à 200 m (zie voorstel 1).

Bijkomende maatregelen:

1. Voorbij de bedrijvenzone dient in de woonzone nog plaatselijk verkeer te worden toegelaten.
2. De éénrichtingsfietspaden worden aangepast naar 1,75 m breedte i.p.v. 1,00 m.
3. De fietsoversteken worden voorzien van aandachtsportieken met de F50.
4. Zoals blijkt uit het vorig advies dient het kruispunt van de R25 met de Nijverheidslaan eerst te worden uitgerust met verkeerslichten en pas daarna kan het voorstel 1 worden uitgevoerd. Eveneens blijkt uit de telling van het bestemmingsverkeer dat de Betekomsesteenweg een aanvoerroute is voor het verkeer naar het centrum van de stad.”

13.3. Het voorstel van de stad Aarschot wordt door de PCV besproken op 8 juni 2004. De PCV komt tot de volgende “beslissing”:

“Gezien de besluiten van het verkeersveiligheidsplan en het mobiliteitsplan van de stad Aarschot waarin de afsluiting van de Betekomsesteenweg is voorzien;

Overwegend dat een veilige oversteekplaats voor fietsers en voetgangers dient voorzien te worden ter hoogte van het kruispunt Ter Heidelaan - Betekomsesteenweg;

Gezien de bedrijven van de Betekomsesteenweg, met name NV Laeremans, BVBA Merckx, NV JCB-Belgium, NV Wijninvoer De Pallet, BVBA Belmaco, goed bereikbaar blijven vanaf de R25;

Gezien het doorgaand verkeer naar het centrum van de stad van de Betekomsesteenweg wordt geweerd, hetgeen ten goede komt aan de leefbaarheid voor de bewoners van de Betekomsesteenweg;

Overwegend dat het nieuw voorstel tegemoet komt aan de wensen van de meeste belangengroepen;

Rekening houdend met de resultaten van de laatste tellingen;

Besluit de Commissie:

- dat men de Betekomsesteenweg kan inslaan komende van de rotonde, dus niet komende uit de andere richting (Lier). De middenberm van de Ter Heidelaan dient daartoe gesloten.
- dat men de Betekomsesteenweg aan de Ter Heidelaan alleen naar rechts kan uitrijden.
- dat de fietsers van de gesloten middenberm gebruik kunnen maken om de Ter Heidelaan in twee keer, dus op een veilige manier over te steken.
- dat het kruispunt R25 Ter Heidelaan - Nijverheidslaan dient uitgerust met driekleurige verkeerslichten.
- dat de afsluiting van de Betekomsesteenweg pas kan doorgevoerd worden nadat het kruispunt R25 Ter Heidelaan - Nijverheidslaan definitief is heringericht, d.w.z. dat de vereiste links- en rechtsafslaande voorzieningen getroffen zijn en alle aansluitingen op het kruispunt binnen de verkeerslichten worden verwezenlijkt.”

Deze beslissing is de tweede bestreden handeling in de tweede reeks beroepen.

14. In het kader van het onderzoek van de voorliggende beroepen door het auditoraat geeft het Vlaams Gewest op 2 oktober 2008 uitleg over de stand van zaken op dat ogenblik, met verwijzing naar een schrijven van het agentschap Wegen en Verkeer van 19 september 2008. De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant heeft, ter uitvoering van de “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004, de middenberm op de R25 ter hoogte van de Betekomsesteenweg gesloten, zodat op die plaats enkel fietsers de rijbaan kunnen dwarsen. Later is ook punctuele verlichting aangebracht. Met de aanpassingswerken van het kruispunt van de R25 met de Nijverheidslaan dient door de afdeling nog een aanvang te worden genomen. Het doodlopend maken van de Betekomsesteenweg werd dan ook nog niet uitgevoerd door de stad Aarschot. Ter hoogte van de aansluiting met de R25 (Ter Heidelaan) is enkel een rechtsin - rechtsuit regime ingesteld voor alle verkeer op de Betekomsesteenweg.

15. Op 10 juni 2009 wordt door de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur een ministerieel besluit genomen, houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer.

Dit besluit, dat in de aanhef verwijst naar onder meer een gunstig advies van de gemeenteraad van de stad Aarschot van 29 mei 2009, bevat de volgende bepalingen:

“Artikel 1. Op het grondgebied van de stad Aarschot wordt op de gewestweg R25 Ring om Aarschot (Ter Heidelaan) het verboden om vanuit de richting van de N10 Antwerpen-Diest (Liersesteenweg) de Betekomsesteenweg in te rijden, met uitzondering van fietsers en tweewielige bromfietsers klasse A.

Het verkeer komende uit de Betekomsesteenweg naar de R25 is verplicht de N25 Ring om Aarschot op te rijden in de richting van de N10 Antwerpen-Diest, met uitzondering van fietsers en tweewielige bromfietsers klasse A.

Art. 2. De bepalingen van artikel één worden ter kennis van de weggebruikers gebracht door middel van de wettelijk vastgestelde verkeerstekens.

Art. 3. De kosten, verbonden aan het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de verkeerstekens worden gedragen door het Vlaamse Gewest.

De verkeerstekens die strijdig zijn met de bepalingen van dit reglement moeten onmiddellijk worden verwijderd.

Art. 4. Het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer d.d. 30 april 2003 wordt opgeheven en vervangen door onderhavig besluit.

Art. 5. Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan de griffie van de politierechtbank te Leuven.”

Tegen dit besluit blijkt geen beroep te zijn ingesteld bij de Raad van State.

16. Ter terechtzitting is door de partijen meegedeeld dat de stand van zaken op dat ogenblik nog steeds is zoals beschreven door het Vlaams Gewest op 2 oktober 2008. Het in- en uitrijden van de Betekomsesteenweg is met

andere woorden tot één rijrichting beperkt, en de middenberm op de Ter Heidelaan is ter hoogte van de Betekomsesteenweg gesloten. De Betekomsesteenweg is op dat ogenblik echter niet afgesloten voor het verkeer, ook niet ter hoogte van het bedrijf Belmaco.

B. Individuele situatie van elk van de verzoekende partijen

17. De verzoeker Yvan Van de Pol exploiteert, onder de benaming “Club Bumpers”, een drankgelegenheden aan de Betekomsesteenweg 51 te Aarschot. Volgens de verzoeker is zijn onderneming gelegen buiten de zone waar nog verkeer van en naar de Ter Heidelaan mogelijk zou zijn.

Deze verzoeker heeft twee beroepen ingesteld (zaken A. 145.913 en A. 157.492).

18. Op het ogenblik van het instellen van haar beroep exploiteert de verzoekende partij nv Autocompanies, voorheen genaamd nv Laeremans, een garage aan de Betekomsesteenweg 114-116 te Aarschot.

Deze verzoekende partij heeft enkel in het kader van de eerste reeks beroepen een beroep ingesteld (zaak A. 145.917). Zij is niet meer opgetreden in het kader van de tweede reeks beroepen.

19. Op het ogenblik van het instellen van haar beroep exploiteert de verzoekende partij nv JCB-Belgium een verdeelcentrum aan de Betekomsesteenweg 124 te Aarschot.

Deze verzoekende partij heeft enkel in het kader van de eerste reeks beroepen een beroep ingesteld (zaak A. 145.935). Zij is niet meer opgetreden in het kader van de tweede reeks beroepen.

20. De verzoekende partij bvba Jos Merckx, exploiteert een garage aan de Betekomsesteenweg 120 te Aarschot.

Deze verzoekende partij heeft enkel in het kader van de eerste reeks beroepen een beroep ingesteld (zaak A. 145.936). Zij is niet meer opgetreden in het kader van de tweede reeks beroepen.

21. De verzoekende partij nv De Pallet exploiteert een handelszaak in wijnen en sterke dranken aan de Betekomsesteenweg 95 te Aarschot.

Deze verzoekende partij heeft enkel in het kader van de eerste reeks beroepen een beroep ingesteld (zaak A. 145.942). Zij is niet meer opgetreden in het kader van de tweede reeks beroepen.

22. De verzoekende partij bvba Belmaco exploiteert een tuincentrum aan de Betekomsesteenweg 99 te Aarschot. Volgens de verzoekende partij is het onduidelijk of haar onderneming gelegen is binnen of buiten de zone waar nog verkeer van en naar de Ter Heidelaan mogelijk zou zijn, aangezien in het desbetreffende voorstel van de stad Aarschot sprake is van een afsluiting “ter hoogte van Belmaco”, zonder nadere precisering.

Deze verzoekende partij heeft twee beroepen ingesteld (zaken A. 145.947 en A. 157.473).

IV. Samenvoeging van de zaken

23. De eerste reeks beroepen (zaken A. 145.913, A. 145.917, A. 145.935, A. 145.936, A. 145.942 en A. 145.947) zijn alle gericht tegen dezelfde beslissingen. De door de verzoekende partijen ingeroepen middelen zijn in de zes zaken identiek.

De tweede reeks beroepen (zaken A. 157.473 en A. 157.492) zijn eveneens gericht tegen dezelfde beslissingen, en de twee verzoekende partijen roepen identieke middelen in.

Bovendien blijkt dat de beslissingen die het voorwerp uitmaken van de tweede reeks beroepen volgen op de beslissingen die het voorwerp uitmaken van de eerste reeks beroepen, en volgens de verzoekende partijen ook een wijziging van die beslissingen inhouden. De middelen die worden ingeroepen in de tweede reeks beroepen overlappen voorts voor een groot deel met de middelen ingeroepen in de eerste reeks beroepen.

In die omstandigheden bestaat er samenhang tussen de acht zaken en is er aanleiding om ze, in het belang van een goede rechtsbedeling, samen te voegen.

V. De eerste reeks beroepen

Ontvankelijkheid van de beroepen

1. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen een beslissing vermoedelijk genomen op 30 oktober 2003 (eerste bestreden handeling)

24. De eerste bestreden handeling is een beslissing zonder gekende datum, vermoedelijk van 30 oktober 2003, genomen door een niet nader genoemde overheid, waarbij het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer (van 30 april 2003) houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer (de tweede bestreden handeling) wordt gehandhaafd of gewijzigd.

In zijn verslag is de auditeur tot de conclusie gekomen, daarin de verwerende partij volgend, dat een dergelijke “beslissing” niet bestaat. Wel

heeft de PCV op 30 oktober 2003 een advies gegeven. Na kennisneming van het administratief dossier sluiten de verzoekende partijen zich aan bij de zienswijze van de auditeur dat er geen “beslissing” van 30 oktober 2003 is. In hun laatste memories doet elk van hen afstand van het beroep in zoverre het tegen die onbestaande handeling is gericht.

Niets verzet zich tegen het inwilligen van die afstand.

2. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 30 april 2003 (tweede bestreden handeling)

Standpunt van de partijen

25. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij onder meer een exceptie van onontvankelijkheid van de beroepen op, afgeleid uit het verlies van belang in hoofde van de verzoekende partijen. De verwerende partij voert aan dat de PCV op 8 juni 2004 een nieuwe beslissing heeft genomen, die essentieel verschilt van het bestreden besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 30 april 2003. Het bestreden besluit is daardoor uit het rechtsverkeer genomen. De verzoekende partijen hebben bijgevolg geen belang meer bij hun beroep tegen dat besluit.

Ter terechtzitting voegt de verwerende partij hieraan toe dat het bestreden besluit inmiddels formeel is opgeheven bij het ministerieel besluit van 10 juni 2009. A fortiori is het belang van de verzoekers daardoor teloorgegaan.

26. In hun verzoekschrift wijzen de verzoekende partijen erop dat zij als exploitanten met een vestiging op de Betekomsesteenweg belang hebben bij het bestrijden van beslissingen die tot gevolg hebben dat hun klanten een omweg van ongeveer 2 kilometer moeten maken.

In hun memorie van wederantwoord antwoorden de twee verzoekende partijen die ook optreden in de tweede reeks zaken dat de verwerende partij inconsistent is in haar verweer: enerzijds beschouwt zij de beslissing van de PCV van 8 juni 2004 als een louter advies, anderzijds leidt zij uit het bestaan van die beslissing af dat het beroep tegen het besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 onontvankelijk is geworden. In elk geval hebben de genoemde verzoekende partijen ook beroep ingesteld tegen de beslissing van de PCV van 8 juni 2004, in het kader van de tweede reeks beroepen. Zij behouden dan ook hun belang zolang geen uitspraak is gedaan over de tweede reeks beroepen.

De vier overige verzoekende partijen gaan niet specifiek in op de kwestie van het belang, en verwijzen naar wat zij daarover in hun verzoekschrift hebben gesteld.

Ter terechtzitting voeren de verzoekende partijen ook nog aan, in verband met de weerslag van het ministerieel besluit van 10 juni 2009 op hun belang, dat het mogelijk is dat zij beroep zullen instellen tegen het ministerieel besluit van 10 juni 2009. Er kan dan ook niet gesteld worden dat zij geen belang meer zouden hebben bij hun beroep tegen het besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 ten gevolge van het ministerieel besluit van 10 juni 2009.

Beoordeling

27.1. Een partij heeft in beginsel geen belang meer om de nietigverklaring te vorderen van een besluit dat in de loop van het geding werd opgeheven en vervangen door een ander besluit, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij een actueel belang bij het beroep heeft behouden. In deze gewijzigde context staat het derhalve aan de verzoekende partij om nader toe te lichten waarin haar actueel belang bij het annulatieberoep nog bestaat.

27.2. Het bestreden besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 houdt in dat de Betekomsesteenweg volledig wordt afgesloten voor alle autoverkeer van en naar de Ter Heidelaan.

Ten gevolge van protesten van onder meer de verzoekende partijen heeft de stad Aarschot de problematiek van het afsluiten van de Betekomsesteenweg opnieuw op de agenda van de PCV laten plaatsen. Een eerste keer, op 30 oktober 2003, heeft de PCV beslist om de eerder genomen beslissing te handhaven, maar de uitvoering ervan uit te stellen tot aan het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt van de Ter Heidelaan en de Nijverheidslaan. Vervolgens heeft de stad Aarschot een nieuw voorstel gedaan, dat inhield dat de Betekomsesteenweg niet werd afgesloten ter hoogte van het kruispunt met de Ter Heidelaan, maar verderop, ter hoogte van het bedrijf Belmaco. De kwestie werd dan opnieuw besproken binnen de PCV, die op 8 juni 2004 “besloot” dat de Betekomsesteenweg vanuit de Ter Heidelaan slechts in één richting kon worden ingereden, en dat de Betekomsesteenweg aan de Ter Heidelaan slechts in één richting kon worden uitgereden. De PCV besloot aldus dat de volledige afsluiting van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de Ter Heidelaan niet langer moest worden gehandhaafd. Die beslissingen werden genomen mede in het licht van het voorstel van de stad Aarschot om de Betekomsesteenweg af te sluiten ter hoogte van het bedrijf Belmaco.

De juridische aard van de beslissing van de PCV van 8 juni 2004 wordt hierna besproken, bij het onderzoek van de tweede reeks beroepen (nrs. 33-37). Voor de beoordeling van het belang van de verzoekende partijen bij hun beroep tegen het besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 volstaat het om vast te stellen dat, nadat de PCV op 8 juni 2004 een “beslissing” heeft genomen die niet meer voorzag in de volledige afsluiting van de Betekomsesteenweg, de betrokken overheden, in het bijzonder de administratie Wegen en Verkeer, ervan uitgegaan zijn dat het besluit van de directeur-generaal

geen uitvoering kon krijgen. Er is vanaf die beslissing van de PCV geen sprake meer van het volledig afsluiten van de Betekomsesteenweg.

Aldus blijkt dat de verzoekende partijen ten gevolge van de beslissing van de PCV van 8 juni 2004 hun belang hebben verloren. Weliswaar hebben twee van de verzoekende partijen die laatste beslissing met een afzonderlijk beroep aangevochten, maar zoals hierna zal blijken, verwerpt de Raad van State die beroepen. Voor de beoordeling van de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep tegen het besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 moet er dus van uitgegaan worden dat de “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004 definitief is.

Ten overvloede moet ook nog vastgesteld worden dat het bestreden besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 uitdrukkelijk is opgeheven bij artikel 4 van het ministerieel besluit van 10 juni 2009, en vervangen door dat ministerieel besluit. Ten gevolge van die opheffing is het bestreden besluit, nadat het eerder al feitelijk onuitvoerbaar was geworden, nu ook formeel uit de rechtsorde verwijderd. Aangezien het ministerieel besluit van 10 juni 2009 niet het voorwerp blijkt te zijn van een beroep bij de Raad van State, is dat besluit definitief.

Ten slotte is ter terechtzitting bevestigd dat het bestreden besluit van de directeur-generaal van 30 april 2003 nooit is uitgevoerd.

27.3. In zoverre de beroepen tegen dat laatste besluit zijn gericht, zijn ze dienvolgens niet langer ontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

3. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen “al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook welke de [...] complexe rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen” (derde bestreden handeling)

Standpunt van de partijen

28. De verwerende partij werpt onder meer een exceptie van onontvankelijkheid op, afgeleid uit de onduidelijkheid van de omschrijving van het voorwerp van het beroep.

Zij voert aan dat op geen enkele wijze wordt aangegeven om welke rechtshandeling het gaat, en dat integendeel enkel in het algemeen wordt verwezen naar “al de nevenliggende rechtshandelingen welkdanige dan ook”. Van een zorgvuldige procespartij mag worden verwacht dat zij nauwkeurig en correct aangeeft welke rechtshandeling zij wenst aan te vechten. Daarenboven wordt aan de verwerende partij de mogelijkheid ontnomen om zich ten gronde te verdedigen, nu zij niet weet waartegen zij dat moet doen.

Deze conclusie wordt volgens de verwerende partij niet tegengesproken door de verwijzing naar een complexe rechtshandeling. Een dergelijke rechtshandeling bestaat uit een geheel van elkaar opvolgende en onlosmakelijk verbonden rechtshandelingen waarvan de laatste beslissend is. Zelfs indien er sprake zou zijn van een complexe rechtshandeling, slaat de verwijzing naar “al de nevenliggende rechtshandelingen welkdanige ook” op rechtshandelingen die tot op de dag van vandaag niet gesteld werden, niet als voorbereidend voor de definitieve beslissing kunnen worden beschouwd, en er evenmin aan voorafgaan.

29. In hun memorie van wederantwoord antwoorden de verzoekende partijen dat uit het verweer van de verwerende partij blijkt dat de

“nevenliggende beslissingen” de beslissingen zijn, door de verwerende partij gekwalificeerd als adviezen, van onder meer de PCV. De door de verwerende partij gecreëerde onduidelijkheid omtrent de gevolgde procedure, de onderscheiden bevoegdheden van de verschillende organen, raadgevende commissies en overheden, en de juridische draagwijdte van hun opeenvolgende beslissingen, noopt de verzoekende partijen ertoe om ook die laatste groep beslissingen ter annulatie aan de Raad van State voor te leggen. Bij gebreke van enige dienstige verduidelijking in de beslissingen zelf en bij gebreke van een afdoende motivering is immers onduidelijk op welke wettelijke basis ze werden genomen. Deze door de verwerende partij gecreëerde onduidelijkheid kan volgens de verzoekende partijen niet aan hen worden tegengeworpen.

Zo kan volgens de verzoekende partijen onmogelijk vastgesteld worden of de “adviezen” van de PCV en de gemeenteraad van de stad Aarschot voorbereidende handelingen zijn dan wel administratieve rechtshandelingen, en kunnen de verzoekende partijen niet naar redelijkheid de gevolgen inschatten van een mogelijke nietigverklaring van enkel de eindbeslissing, reden waarom zij genoodzaakt zijn ook de derde groep van beslissingen ter annulatie aan de Raad van State voor te leggen.

Vervolgens stellen zij dat de procedure welke geleid heeft tot de eindbeslissing tot afsluiting van de Betekomsesteenweg te dezen bestaat uit achtereenvolgens de beslissing van de PCV van 14 oktober 2002, de gemeenteraadsbeslissing van de stad Aarschot van 27 maart 2003, de beslissing van de directeur-generaal van 30 april 2003, de wijzigende beslissing van de PCV van 30 oktober 2003, en de wijzigende beslissing van de directeur-generaal van vermoedelijk 30 oktober 2003. Deze beslissingen vormen samen een complexe rechtshandeling. Het gaat immers om een reeks elkaar opvolgende en onlosmakelijk met elkaar verbonden administratieve rechtshandelingen waarvan de laatste beslissend is en waarbij de andere voorafgaande handelingen, al dan niet voorbeslissingen, een voorbereidend karakter hebben ten aanzien van de

eindbeslissing en als het ware de noodzakelijke onderdelen vormen van één enkele ondeelbare beslissing.

In hun laatste memorie voegen de verzoekende partijen hieraan toe dat, gelet op de onduidelijke situatie die de verwerende partij met een kluwen van handelingen gecreëerd heeft, het in het belang van de duidelijkheid en de zekerheid van de rechtssituatie is om alle nevenliggende beslissingen te vernietigen.

Beoordeling

30. Overeenkomstig het vroegere artikel 2, § 1, 2° (thans artikel 2, § 1, 3°), van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie (thans de afdeling bestuursrechtspraak) van de Raad van State, moet het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep bevatten, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Opdat het beroep ontvankelijk zou zijn, moet het verzoekschrift dan ook één of meer bepaalde, op zijn minst identificeerbare handelingen aanduiden. Een verzoeker mag het niet aan de verwerende partij en de Raad van State zelf overlaten om in zijn plaats het voorwerp te bepalen.

31. In zoverre de verzoekende partijen “al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook” aanvechten, “welke de [...] complexe rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen”, is niet voldoende duidelijk en identificeerbaar bepaald welke rechtshandelingen aldus bedoeld worden. In feite wordt het aan de verwerende partij en de Raad van State overgelaten om te bepalen welke andere rechtshandelingen, buiten de eerste en de tweede bestreden handeling, nog deel zouden uitmaken van de bedoelde complexe rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg.

Wat betreft het derde voorwerp van het beroep, beantwoordt het verzoekschrift dan ook niet aan het vereiste van voornoemd artikel 2, § 1, 2°.

Aan die conclusie wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat er, zoals door de verzoekende partijen wordt aangevoerd, enige onduidelijkheid kan bestaan over de precieze draagwijdte van een aantal handelingen die zijn gesteld vóór en na de beslissing van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 30 april 2003 om de Betekomsesteenweg af te sluiten voor het verkeer van en naar de Ter Heidelaan. Die onduidelijkheid verandert immers niets aan de vaststelling dat de verzoekende partijen in de mogelijkheid waren om in hun verzoekschrift de rechtshandelingen aan te duiden die naar hun mening de door hen bedoelde complexe verrichting uitmaakten. In de memorie van wederantwoord geven zij trouwens een overzicht van die handelingen.

De exceptie is gegrond.

VI. De tweede reeks beroepen

Ontvankelijkheid van de beroepen

1. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen een impliciete beslissing van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, ten vroegste genomen op 8 juni 2004 (eerste bestreden handeling)

32. De eerste bestreden handeling is een impliciete beslissing, genomen ten vroegste op 8 juni 2004, van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, waarbij diens impliciete beslissing van ongekende datum, genomen ten vroegste op 31 oktober 2003, tot wijziging van zijn besluit van 30 april 2003 houdende aanvullend reglement op de politie van het wegverkeer wordt gewijzigd.

In zijn verslag is de auditeur tot de conclusie gekomen, daarin de eerste verwerende partij volgend, dat een dergelijke “beslissing” niet bestaat. Wel heeft de PCV op 8 juni 2004 een “beslissing” genomen. Na kennisneming van het administratief dossier sluiten de verzoekende partijen zich aan bij de zienswijze van de auditeur dat er geen impliciete “beslissing” van de directeur-generaal is die beantwoordt aan de omschrijving van het eerste voorwerp van de beroepen. In hun laatste memories doet elk van hen afstand van het beroep in zoverre het tegen die onbestaande handeling is gericht.

Niets verzet zich tegen het inwilligen van die afstand.

2. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen de “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004 (tweede bestreden handeling)

a. Aard van de bestreden handeling

Standpunt van de partijen

33. In haar memorie van antwoord werpt de eerste verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op, afgeleid uit de aard van de bestreden handeling.

De eerste verwerende partij voert aan dat een beroep tot nietigverklaring enkel kan worden gericht tegen een administratieve rechtshandeling, dit is een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen te doen ontstaan of te beletten dat ze tot stand komen. Een voorbereidende handeling, die geen rechtsgevolgen doet ontstaan of belet dat ze tot stand komen, is daarentegen niet voor vernietiging vatbaar.

De wijzigende “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004 is een louter advies, en is om die reden geen aanvechtbare administratieve

rechtshandeling. Het feit dat door dit advies eerdere adviezen van de PCV gewijzigd worden, brengt niet mee dat het een aanvechtbare administratieve rechtshandeling wordt.

34. In hun memorie van wederantwoord wijzen de verzoekende partijen erop dat de eerste verwerende partij stelt geen weet te hebben van een nieuwe beslissing van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer. De exceptie van de eerste verwerende partij dat door haar geen enkele aanvechtbare beslissing werd genomen, komt uiterst bevreemdend over, aangezien dit verweer er *de iure* en *de facto* op neerkomt dat de Betekomsesteenweg niet zal worden afgesloten.

Blijkbaar kan de eerste verwerende partij zelf kop noch staart krijgen aan de minstens chaotisch te noemen en in alle opzichten complex geworden procedure van totstandkoming van de rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg. De verzoekende partijen treft geen schuld bij de door de eerste verwerende partij gecreëerde onduidelijkheid. Het is nochtans deze onduidelijkheid die door de eerste verwerende partij wordt gehanteerd om een exceptie van onontvankelijkheid *ratione materiae* op te werpen.

Beoordeling

35. Volgens artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de versie zoals die van kracht was op het ogenblik dat de tweede reeks beroepen werd ingesteld, moet een beroep tot nietigverklaring onder meer een akte of een reglement van een administratieve overheid tot voorwerp hebben. Onder akte of reglement in de zin van de voormelde bepaling dient te worden verstaan een individuele of verordenende handeling die ertoe strekt rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat ze tot stand komen, en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoeker. Handelingen die in de loop van een administratieve procedure door de overheid worden gesteld

met het oog op de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling maar die zelf geen rechtsgevolgen hebben, zijn niet voor vernietiging vatbaar. De mogelijke onregelmatigheden waarmee die voorbereidende handelingen zouden zijn aangetast, kunnen wel ontvankelijk worden aangevoerd in een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissing. Handelingen ter voorbereiding van een administratieve eindbeslissing, die zelf rechtsgevolgen hebben, doordat zij onmiddellijk en beslissend de inhoud van de eindbeslissing voor een deel of geheel bepalen, en die aldus een direct en definitief nadeel aan de verzoeker berokkenen, kunnen evenwel afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring worden bestreden.

36. Te dezen moet de aard van de bestreden “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004 beoordeeld worden in het licht van de toepasselijke wetgeving en reglementering.

Op het ogenblik dat de PCV haar “beslissing” nam, bepaalde artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten betreffende de politie van het wegverkeer (hierna: Wegverkeerswet) dat de Minister van Openbare Werken (thans de gewestregering) de aanvullende reglementen vaststelt die betrekking hebben op openbare wegen die tot grote rijkswegen (thans gewestwegen) behoren en kruispunten waarvan een van die openbare wegen deel uitmaakt. Artikel 3, § 1, tweede lid, van dezelfde wet bepaalde voorts dat de bedoelde reglementen worden vastgesteld na advies van de betrokken gemeenteraden of, wanneer het gaat om gemeenten die deel uitmaken van groepen van gemeenten als bedoeld in artikel 7, eerste lid, na advies van de betrokken raadgevende commissies.

De stad Aarschot is geen gemeente die behoort tot een “groep van gemeenten” als bedoeld in artikel 7, eerste lid.

Aldus blijkt uit de terzake toepasselijke wetgeving dat aanvullende reglementen over het verkeer op de Ring rond Aarschot, een gewestweg, en op het kruispunt van de Ring en de Betekomsesteenweg, behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering, die beslist na advies van de gemeenteraad van de stad Aarschot. De Vlaamse Regering heeft die bevoegdheid kunnen delegeren aan één van haar leden, en de betrokken minister heeft die bevoegdheid verder kunnen subdelegeren aan de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer.

De aanvullende reglementen in verband met het verkeer op het kruispunt van de Ring om Aarschot (Ter Heidelaan) en de Betekomsesteenweg zijn te dezen genomen, de eerste keer (op 30 april 2003) door de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer (ingevolge de delegatie hem verleend bij artikel 11, § 1, 16°, van het ministerieel besluit van 29 maart 1995 houdende delegatie van sommige bevoegdheden inzake openbare werken en ruimtelijke ordening aan ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap), de tweede keer (op 10 juni 2009) door de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur (ingevolge de delegatie haar verleend bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering). In de aanhef van die besluiten wordt telkens verwezen naar een advies van de gemeenteraad van de stad Aarschot.

37. Aan de Raad van State is geen wetgeving of reglementering bekend die terzake enige beslissingsbevoegdheid toekent aan de PCV.

Meer nog, er blijkt geen decreet of besluit te zijn dat voorziet in de oprichting van PCV's, laat staan dat het hun taken bepaalt.

De eerste verwerende partij verwijst wel naar omzendbrief OW 2001/5 van de Vlaamse Minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

van 20 december 2001 betreffende de taakverdeling tussen de Gemeentelijke Begeleidingscommissie, de Provinciale Auditcommissie, de Taskforce, de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid en de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen. Deze omzendbrief “heeft tot doel de taken van de vermelde overlegorganen eenduidig af te bakenen”.

Wat betreft de PCV, bepaalt de omzendbrief dat de PCV “niet-convenantgebonden maatregelen van beperkte omvang ter verbetering van de verkeersveiligheid en de verkeersafwikkeling” onderzoekt. Daartoe behoren onder meer “kleine aanpassingen van kruispunten ten voordele van voetgangers en fietsers of het openbaar vervoer” en “eenvoudige wijzigingen in het wegbeeld zoals lokale middenbermen, asverschuivingen, uitstulpingen van voetpaden, wegversmallingen, verkeersplateaus, wenselijkheid van gemarkeerde voetgangersoversteekplaatsen, enz.” (punt 5.1).

In verband met de werkwijze van de PCV bepaalt de omzendbrief onder meer het volgende (punt 5.4):

“Voor een efficiëntere dossierafhandeling en een gewenste verschuiving van verantwoordelijkheden en beslissingsbevoegdheden naar het provinciale niveau, behandelt de PCV dossiers in principe volledig zelfstandig volgens de volgende procedure:

- de PCV stelt een volledige bundel samen met alle noodzakelijk informatie zoals vermeld in bijlage 1 (ongevallenanalyse, verkeerstellingen, foto's, schema's, criteriabeoordeling, ...);
- de PCV behandelt het dossier; de beslissing en de motivatie van de PCV wordt op een standaardformulier gevoegd bij de bundel;
- de PCV maakt de bundel ter informatie over aan de [Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen];
- de PCV volgt de genomen beslissingen op en evalueert.”

De gebruikte bewoordingen kunnen de indruk wekken dat de PCV werkelijke “beslissingen” neemt. Andere elementen wijzen in dezelfde richting. Zo worden in de notulen van de vergaderingen van de PCV Vlaams-Brabant van 14 oktober 2002, 30 oktober 2003 en 8 juni 2004 de conclusies

telkens voorgesteld als “beslissing van de Commissie”. In het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 30 april 2003 wordt in de aanhef verwezen naar “de beslissing” van de PCV van 14 oktober 2002.

De gebruikte bewoordingen kunnen echter geen afbreuk doen aan het feit dat de PCV een overlegorgaan is, waarin de bevoegde afdeling Wegen en Verkeer de bij een bepaald probleem betrokken overheden samenbrengt, met het oog op het onderling afstemmen van het beleid van die afdeling en dat van die andere overheden. De term “beslissing” kan in die context begrepen worden als de beslissing waarbij in het kader van dat overleg een bepaalde gedragslijn wordt afgesproken.

Alleszins kan niet aangenomen worden dat de PCV louter op grond van een omzendbrief de bevoegdheid zou hebben om zich in de plaats te stellen van de overheden die op grond van de Wegverkeerswet bevoegd zijn.

Aldus moet geconcludeerd worden dat de PCV geen beslissingen kan nemen die beogen rechtsgevolgen in het leven te roepen, en dat ze enkel adviezen kan geven. Die adviezen zijn niet bindend, ook al kunnen de administratie Wegen en Verkeer en de andere betrokken overheden zichzelf door die adviezen eventueel gebonden achten.

Hieruit volgt dat de “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004 geen aanvechtbare rechtshandeling is.

De exceptie is gegrond.

b. Belang van de verzoekende partijen bij het bestrijden van de “beslissing” van de PCV van 8 juni 2004

38. Ten overvloede merkt de Raad van State op dat het beroep tegen de beslissing van de PCV van 8 juni 2004 onontvankelijk is, zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat deze beslissing, omwille van de door de betrokken overheden verwekte schijn, als een aanvechtbare rechtshandeling moet worden beschouwd.

In dat geval moet immers ambtshalve een exceptie worden opgeworpen, gesteund op het ontbreken van een belang in hoofde van de verzoekende partijen.

39. In hun verzoekschrift wijzen de verzoekende partijen erop dat zij als exploitanten met een vestiging op de Betekomsesteenweg belang hebben bij het bestrijden van beslissingen die tot gevolg hebben dat hun klanten een omweg van ongeveer 2 kilometer moeten maken. Wat meer bepaald de beslissing van de PCV van 8 juni 2004 betreft, voeren zij aan dat die beslissing “verordent dat de Betekomsesteenweg zal worden afgesloten”. Zij verwijzen hierbij naar de volgende conclusie van de PCV:

“dat de afsluiting van de Betekomsesteenweg pas kan doorgevoerd worden nadat het kruispunt R25 Ter Heidelaan - Nijverheidslaan definitief is heringericht, d.w.z. dat de vereiste links- en rechtsafslaande voorzieningen getroffen zijn en alle aansluitingen op het kruispunt binnen de verkeerslichten worden verwezenlijkt.”

De verzoekende partijen geven aldus evenwel een lezing van de beslissing van de PCV die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is.

De PCV spreekt zich niet uit over het al dan niet afsluiten van de Betekomsesteenweg ter hoogte van het bedrijf Belmaco. Zoals hierna zal worden uiteengezet, is dit trouwens een kwestie die behoort tot de bevoegdheid

van de stad Aarschot, niet tot die van het Vlaams Gewest (zie nr. 40). Wat de Betekomsesteenweg betreft, beperkt de PCV zich tot het nemen van een “beslissing” in verband met de beperking van de rijrichting voor het inslaan of het uitrijden van de Betekomsesteenweg. Impliciet, doch zeker, wordt de optie van het volledig afsluiten van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de Ter Heidelaan verlaten. Voorts worden “beslissingen” genomen in verband met het oversteken door de fietsers van de Ter Heidelaan, ter hoogte van de Betekomsesteenweg, en in verband met het plaatsen van verkeerslichten aan het kruispunt van de Ter Heidelaan en de Nijverheidslaan.

Het is juist dat de PCV ook nog overweegt dat de afsluiting van de Betekomsesteenweg pas kan worden doorgevoerd nadat het kruispunt van de Ter Heidelaan en de Nijverheidslaan definitief is heringericht. Daarmee bedoelt de PCV dat de stad Aarschot, die bevoegd is voor de aanvullende verkeersreglementen op de Betekomsesteenweg voorbij het kruispunt met de Ter Heidelaan, haar voorstel tot het afsluiten van de Betekomsesteenweg ter hoogte van het bedrijf Belmaco pas effectief ten uitvoer kan brengen als de herinrichting van het kruispunt van de Ter Heidelaan en de Nijverheidslaan is verwezenlijkt. De PCV zegt niet dat die afsluiting moet plaatsvinden; zij zegt enkel dat die in elk geval niet mag plaatsvinden voordat het genoemde kruispunt definitief is heringericht.

De PCV neemt aldus geen beslissing die de verzoekende partijen benadeelt.

Die interpretatie van de “beslissing” van de PCV wordt bevestigd door de inhoud van het ministerieel besluit van 10 juni 2009. Dat besluit bevat enkel bepalingen in verband met het in- en uitrijden van de Betekomsesteenweg. Over een eventuele afsluiting van de Betekomsesteenweg ter hoogte van het bedrijf Belmaco wordt niets gezegd.

Uit de verklaringen ter terechtzitting is overigens gebleken dat de Betekomsesteenweg *de facto* niet is afgesloten.

Nu de “beslissing” van de PCV de verzoekende partijen niet benadeelt, is hun beroep in elk geval onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

40. Voor zoveel als nodig wijst de Raad van State erop dat de verzoekende partijen, ook na de verwerping van hun voorliggende beroepen, de mogelijkheid behouden om een beroep in te stellen tegen een eventuele beslissing van de bevoegde overheid om de Betekomsesteenweg af te sluiten ter hoogte van bijvoorbeeld het bedrijf Belmaco.

Op het ogenblik dat de voorliggende beroepen zijn ingesteld, bepaalde artikel 2, eerste lid, van de Wegverkeerswet dat de gemeenteraad bevoegd was om de aanvullende reglementen vast te stellen betreffende de op het grondgebied van de gemeente gelegen openbare wegen. Zijn reglementen dienden ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. In de gemeenten die behoorden tot een groep gemeenten waarvoor een raadgevende commissie was ingesteld, werd het reglement genomen na advies van die commissie.

Het was dus de gemeenteraad van de stad Aarschot die bevoegd was om een aanvullend reglement aan te nemen over het verkeer op de Betekomsesteenweg, althans voor zover het niet ging om het kruispunt met de Ter Heidelaan. De stad Aarschot behoorde niet tot een groep gemeenten waarvoor een raadgevende commissie was ingesteld.

Ondertussen is de regelgeving in het Vlaams Gewest gewijzigd. Artikel 5, eerste lid, van het decreet van 16 mei 2008 betreffende de aanvullende reglementen op het wegverkeer en de plaatsing en bekostiging van de verkeerstekens, dat op 9 april 2009 in werking is getreden, bepaalt echter nog

steeds dat de gemeente de aanvullende reglementen vaststelt op de gemeentewegen die zich op haar grondgebied bevinden.

Op het ogenblik dat de debatten in deze zaak zijn gesloten, was er geen dergelijke beslissing van de stad Aarschot.

3. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen een impliciete beslissing van de stad Aarschot, van ongekende datum, waarbij de beslissing van de gemeenteraad van 27 maart 2003 strekkende tot het geven van een advies over een ontwerp van besluit van de administratie Wegen en Verkeer wordt gewijzigd (derde bestreden handeling)

41. De derde bestreden handeling is een beslissing van de stad Aarschot, van ongekende datum, waarbij een beslissing van de gemeenteraad van 27 maart 2003 waarbij een advies wordt gegeven, wordt gewijzigd.

In zijn verslag is de auditeur tot de conclusie gekomen, daarin de eerste verwerende partij volgend, dat uit het dossier niet blijkt dat de gemeenteraad een beslissing zou hebben genomen tot wijziging van diens beslissing van 27 maart 2003. Na kennisneming van het administratief dossier sluiten de verzoekende partijen zich aan bij de zienswijze van de auditeur dat er geen beslissing van de gemeenteraad is die beantwoordt aan de omschrijving van het derde voorwerp van de beroepen. In hun laatste memories doet elk van hen afstand van het beroep in zoverre het tegen die onbestaande handeling is gericht.

Niets verzet zich tegen het inwilligen van die afstand.

4. In zoverre de beroepen gericht zijn tegen “al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook welke de [...] complexe rechtshandeling tot afsluiting en heraanleg van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen” (vierde bestreden handeling)

Standpunt van de partijen

42. De eerste verwerende partij werpt onder meer een exceptie van onontvankelijkheid op, afgeleid uit de onduidelijkheid van de omschrijving van het voorwerp van het beroep.

Zij voert aan dat op geen enkele wijze wordt aangegeven om welke rechtshandeling het gaat, en dat integendeel enkel in het algemeen wordt verwezen naar “al de nevenliggende rechtshandelingen welkdanige dan ook”. Van een zorgvuldige procespartij kan minstens worden verwacht dat zij nauwkeurig en correct aangeeft welke rechtshandeling zij wenst aan te vechten. Daarenboven wordt op die manier aan de verwerende partij de mogelijkheid ontnomen om zich ten gronde te verdedigen, nu zij niet weet waartegen zij dat moet doen.

43. In hun memorie van wederantwoord antwoorden de verzoekende partijen dat het administratief dossier geen formele beslissing bevat van de bevoegde minister, noch van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, noch van de gemeenteraad van de stad Aarschot, ook al is te dezen een volledig nieuwe beslissing genomen. Blijkbaar kan de eerste verwerende partij zelf kop noch staart krijgen aan de minstens chaotisch te noemen en in alle opzichten complex geworden procedure van totstandkoming van de rechtshandeling tot afsluiting van de Betekomsesteenweg. De verzoekende partijen treft geen schuld bij de door de eerste verwerende partij gecreëerde onduidelijkheid.

In hun laatste memorie voegen de verzoekende partijen hieraan toe dat, aangezien de eerste bestreden beslissing onbestaande is, het in het belang van de duidelijkheid en de zekerheid van de rechtssituatie is om alle nevenliggende beslissingen te vernietigen.

Beoordeling

44. De exceptie gericht tegen het vierde voorwerp van de tweede reeks beroepen komt overeen met de exceptie gericht tegen het derde voorwerp van de eerste reeks beroepen (zie hiervóór, nr. 28). Wat betreft de verplichting om in het verzoekschrift een precieze omschrijving te geven van het voorwerp van het beroep, verwijst de Raad van State naar hetgeen hij in verband met die eerder onderzochte exceptie heeft overwogen (zie nr. 30).

45. In zoverre de verzoekende partijen “al de nevenliggende administratieve rechtshandelingen welkdanige dan ook” aanvechten, “welke de [...] complexe rechtshandeling tot afsluiting en heraanleg van de Betekomsesteenweg ter hoogte van de R25 Ring om Aarschot samenstellen”, is niet voldoende duidelijk en identificeerbaar bepaald welke rechtshandelingen aldus bedoeld worden. In feite wordt het aan de verwerende partij en de Raad van State overgelaten om te bepalen welke andere rechtshandelingen, buiten de eerste, de tweede en de derde bestreden handeling, nog deel zouden uitmaken van de bedoelde complexe rechtshandeling tot afsluiting en heraanleg van de Betekomsesteenweg.

Wat betreft het vierde voorwerp van het beroep, beantwoordt het verzoekschrift dan ook niet aan het vereiste van het destijds vigerende artikel 2, § 1, 2° van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie (thans de afdeling bestuursrechtspraak) van de Raad van State.

Aan die conclusie wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat er, zoals door de verzoekende partijen wordt aangevoerd, enige onduidelijkheid kan bestaan over de handelingen die geleid hebben tot de beslissing tot gedeeltelijke afsluiting van de Betekomsesteenweg. Die onduidelijkheid verandert immers niets aan de vaststelling dat de verzoekende partijen in de

mogelijkheid waren om in hun verzoekschrift de rechtshandelingen aan te duiden die naar hun mening de door hen bedoelde complexe verrichting uitmaakten. Buiten de uitdrukkelijk genoemde handelingen die de eerste, de tweede en de derde bestreden handeling uitmaken, hebben zij geen andere handeling genoemd.

De exceptie is gegrond.

VII. Kosten

46. De beroepen worden onontvankelijk verklaard, deels omdat de bestreden beslissingen niet bestaan, deels omdat ze niet aanvechtbaar zijn, deels omdat de verzoekende partijen geen belang hebben bij hun beroep of daarbij geen belang meer hebben.

Het blijkt dat de verzoekende partijen misleid kunnen zijn over de aard en de gevolgen van de bestreden handelingen, onder meer door de bewoordingen van sommige van de bestreden handelingen en de schijn die bepaalde overheden van het Vlaamse Gewest hebben gewekt. Voorts is het verlies van het belang niet te wijten aan de verzoekende partijen zelf.

In die omstandigheden past het de verwerende partij het Vlaams Gewest te verwijzen in de kosten.

BESLISSING

1. De zaken A. 145.913, A. 145.917, A. 145.935, A. 145.936, A. 145.942, A. 145.947, A. 157.473 en A. 157.492 worden samengevoegd.

2. De afstand van het beroep tegen de eerste bestreden beslissing in de zaken A. 145.913, A. 145.917, A. 145.935, A. 145.936, A. 145.942 en A. 145.947 en tegen de eerste en de derde bestreden beslissing in de zaken A. 157.473 en A. 157.492 wordt ingewilligd.

3. De Raad van State verwierpt de beroepen voor het overige.

4. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing in de zaak A. 145.913 en van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 1575 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 april 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Paul Lemmens,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Paul Lemmens